

NOTAT

Til ministeren

14. februar 2006

Kommenteret høringsnotat om udkast til forslag om ændring af ophavsretsloven (tekniske foranstaltninger og blankbåndsordningen)

Kulturministeriet sendte den 23. januar 2006 et udkast til lov om ændring af ophavsretsloven (tekniske foranstaltninger og blankbåndsordningen) i høring med frist til den 10. februar 2006.

Frem til den 13. februar 2006 havde 54 organisationer mv. afgivet høringssvar, se bilag 1.

I det følgende redegøres for hovedsynspunkterne i de modtagne høringssvar.

1. Tekniske foranstaltninger (§§ 75 c og 75 d)

§ 75 c beskytter tekniske foranstaltninger m.v., hvilket typisk vil sige kopispæringer på henholdsvis fysiske cd'er og dvd-film m.v. Reglen indeholder et forbud mod omgåelse af kopispæringer med henblik på kopiering samt et forbud mod fremstilling og omsætning m.v. af hjælpemidler, der kan bruges til omgåelse.

§ 75 d regulerer forholdet mellem beskyttelsen af de tekniske foranstaltninger på fysiske produkter og visse undtagelser fra rettighedshavernes enerettigheder. Det følger af bestemmelsens stk. 1, at Ophavsretslicensnævnet på begæring kan pålægge rettighedshavere, som har anvendt kopispæringer i forhold til deres produkter, at muliggøre kopiering af disse produkter i henhold til visse undtagelsesbestemmelser, fx undtagelser til fordel for syns- og hørehandicappede, undervisningsinstitutioner og biblioteker. Hvis rettighedshaverne ikke imødekommer pålægget, har brugerne ret til at omgå kopispæringerne. Efter § 75 d, stk. 2, finder bestemmelsen i stk. 1 kun anvendelse, i det omfang rettighedshaveren ikke ved frivillige foranstaltninger har sikret, at brugeren uanset anvendelsen af kopispæringer kan drage fordel af de nævnte undtagelsesbestemmelser. Ordningen omfatter ikke bestemmelsen i § 12 om privatkopiering.

Statsbiblioteket, Biblioteksparaplyen og Danmarks Forskningsbiblioteksforening finder ikke, at proceduren i ophavsretslovens § 75 d er tilfredsstillende. Hvis rettighedshaveren hverken frivilligt eller efter pålæg fra Ophavsretslicensnævnet muliggør kopiering af det kopispærrede produkt, er det op til biblioteket selv at omgå kopispæringer for at kunne kopiere i bevaringsøjemed. Da det imidlertid hverken er lovligt at fremstille eller omsætte hjælpemidler til en sådan omgåelse, vil biblioteket ikke kunne omgå kopispæringer og dermed heller ikke kunne foretage kopieringen. Statsbiblioteket ønsker en

procedure, der i højere grad muliggør bibliotekernes bevaringsopgave. Biblioteksparaplyen og Danmarks Forskningsbiblioteksforening ønsker lovlige adgang til hjælpemidler, der kan omgå kopispærringer.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet har overvejet Statsbibliotekets ønske.

Alternativet til et pålæg fra Ophavsretslicensnævnet med efterfølgende ret til omgåelse er en anmodning fra biblioteket sanktioneret med en bøde. Efter Kulturministeriets opfattelse vil en trussel om en bøde ikke gøre rettighedshaverne mere tilbøjelige til at muliggøre kopiering af deres kopibeskyttede værker end truslen om omgåelse. I forhold til udenlandske rettighedshavere vil ordningen desuden være vanskelig at gennemføre. Kulturministeriet mener således, at bibliotekerne er bedre stillet med den nuværende ordning, hvor de efter proceduren i § 75 d har ret til omgåelse, end en ordning, hvor rettighedshaverne kan vælge at betale en bøde og dermed umuliggøre bibliotekernes kopiering. Statsbibliotekets ønske om en anden procedure imødekommes derfor ikke.

Biblioteksparaplyen og Danmarks Forskningsbiblioteksforening's ønske om lovlige adgang til hjælpemidler, der kan omgå kopispærringer, er uforeneligt med infosoc-direktivet og imødekommes derfor ikke.

DANSK IT opfordrer til en ændring af reglerne, således at det bliver muligt for privatpersoner at fremstille en kopi af et lovligt erhvervet værk til brug inden for privatsfæren på afspillere efter eget valg, også selvom værket er kopibeskyttet. Dette kunne fx ske ved at genoverveje, hvorledes en udvidelse af § 75 d kan sikre, at rettighedshaverne kan blive pålagt at fjerne kopispærringer fra deres værker med henblik på at give privatpersoner adgang til at fremstille en digital kopi til sig selv. Prosa og IT-politisk forening opfordrer til en tilsvarende ændring af reglerne.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet har genovervejet en udvidelse af ophavsretslovens § 75 d til at omfatte kopiering til personlig brug. Formålet med infosoc-direktivets art. 6 er at tilskynde rettighedshaverne til at anvende tekniske løsninger, som kan dæmme op for den ulovlige kopiering af digitale værker. Dette formål vil efter Kulturministeriets opfattelse ikke blive opfyldt, hvis rettighedshaverne generelt kunne blive pålagt at fjerne kopispærringer fra deres værker og stille dem til rådighed for enhver privatperson, som ønsker at fremstille en digital kopi til sig selv. På denne baggrund finder Kulturministeriet fortsat, at der er afgørende hensyn, som taler imod et forslag af denne art.

IT-politisk forening ønsker ophavsretsloven ændret, således at borgerne kan udnytte værker efter alle undtagelserne i loven, uanset anvendelsen af kopispærringer.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet har ændret de almindelige bemærkninger i lovforslagets afsnit 2.2, således at det fremgår, at kopiering til personlig brug kun er ét af IT-politisk forenings ønsker i forhold til kopibeskyttede værker.

Dansk Artist Forbund finder det positivt, at reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger ikke begrænses.

IFPI Danmark, Foreningen af danske videogramdistributører, Filmret, Producentforeningen og Danske Mediers Forum tilslutter sig, at der ikke på nuværende tidspunkt er grundlag for at ændre reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger. Ifpi Danmark, Foreningen af danske videogramdistributører, Filmret og Producentforeningen anfører, at såfremt kopiering til personlig brug kunne begrunde en ret til at bryde en teknisk foranstaltning, ville den beskyttelse af rettighedshaverne, der er formålet med ordningen, blive en illusion, fordi man i praksis ikke ville kunne retsforfølge brud på de tekniske foranstaltninger eller annoncering om fremgangsmåder til omgåelse. Den lovlige kopiering til personlig brug ville da altid kunne anvendes som begrundelse for lovligheden af en omgåelse af en teknisk foranstaltning. Danske Mediers Forum anfører, at man ikke er bekendt med, at reglerne har givet anledning til tvister, ligesom der ikke på mediernes område har været eksempler på, at tekniske foranstaltninger har hindret de udnyttelser, som er nævnt i § 75 d.

Digital Forbruger Danmark anfører, at problemerne med reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger stikker langt dybere end Kulturministeriet giver udtryk for i lovforslaget. Foreningen mener for det første, det er uklart, hvad en teknisk foranstaltning er. For det andet er det foreningens opfattelse, at reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger understøtter, at indhold bindes til bestemte afspillere. Denne opfattelse deles af Prosa. For det tredje mener foreningen, at der ikke er udsigt til interoperabilitet på området, hvilket vil skade konkurrencen. Dette er også Prosa's opfattelse. For det fjerde anfører Digital Forbruger Danmark, at der har været blæst om reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger på internationalt plan; det forhold, at der ikke har været danske retssager om reglerne, skyldes, at forbrugerne ignorerer reglerne og tager de kopier, der passer dem, mens rettighedshaverne nøjes med at true med at anvende reglerne. Endelig opfordrer Digital Forbruger Danmark Kulturministeriet til en mere proaktiv evaluering af reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger, herunder indførelse af en ny revisionsbestemmelse.

Videnskabsministeriet beklager, at den rapport, som Kommissionen skulle fremlægge i december 2004 om bl.a. reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger, endnu ikke kommet. Det er Videnskabsministeriets vurdering, at der sker en skævvridning af konkurrencen mellem fysisk og digital distribution af musik i Danmark, idet der er en udbredt brug af tekniske foranstaltninger ved digital distribution, hvorimod tekniske foranstaltninger stort set ikke bruges ved distribution af fysiske eksemplarer. Videnskabsministeriet finder, at ophævelsen af revisionsbestemmelsen om tekniske foranstaltninger kan resultere i, at markedet ikke i tilstrækkelig grad tilskyndes til at udvikle interoperable løsninger.

Kulturministeriets kommentar:

Som det fremgår af afsnit 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger, vil Kulturministeriet og Videnskabsministeriet vurdere, om der er anledning til at arbejde for at ændre reglerne om tekniske foranstaltninger, når Kommissionens ventede rapport foreligger, dog senest til efteråret 2007. Der vil i den forbindelse særligt blive set nærmere på, om markedet har udviklet interoperable løsninger, eller om indhold i stigende grad bindes til bestemt udstyr, afspilningsapparater eller lignende til skade for brugerne af ophavsretlige værker. Der vil samtidig blive set nærmere på, hvorvidt brugerne stilles dårligere i forbindelse med online-køb af indhold med tekniske foranstaltninger, end de traditionelt har været i forbindelse med bl.a. køb af cd'er i fysiske forretninger.

Konkurrencestyrelsen finder, at det er positivt, at Kulturministeriet og Videnskabsministeriet senest i efteråret 2007 vil undersøge, om markedet har udviklet interoperable løsninger, eller om indhold i stigende grad bindes til bestemt udstyr, afspilningsapparater eller lignende til skade for brugerne af ophavsretlige værker. Styrelsen finder det vigtigt, at eventuelle løsninger ikke forvrider konkurrencen og ser derfor frem til at bidrage til dette arbejde.

2. Blankbåndsordningen

Betydningen af anvendelsen af kopispæringer

KODA, Dansk Journalistforbund og Dansk Artist Forbund mener ikke at brugen af kopispæringer bør medføre indskrænkninger af blankbåndsordningen. Dansk Artist Forbund foreslår at passusen i lovforslaget om, at blankbåndsordningen evt. senere vil kunne indskrænkes under hensyn til beskyttelsen af kopispæringer, udgår.

Kulturministeriets kommentar:

Passusen vil blive stående, da det følger af infosoc-direktivets art. 5, stk. 2, litra b, og betragtning nr. 35, at der ved udformningen af blankbåndsordningen skal tages hensyn til, i hvor stor udstrækning der anvendes kopispæringer.

Indbyggede lagringsmedier

ITEK, BFE, Forbrugerrådet, Prosa og BSA støtter, at det ikke foreslås at indføre blankbåndsvederlag på indbyggede lagringsmedier. ITEK og Forbrugerrådet anfører, at sådanne vederlag generelt ville øge omkostningerne til it-udstyr til skade for forbrugerne.

IFPI Danmark, Foreningen af danske videogramdistributører, Filmret og Producentforeningen anfører, at det er deres grundlæggende holdning, at alle medier, der kopierer lydindspilninger og filmværker, bør omfattes af blankbåndsordningen. Da forslaget ikke omfatter sådanne indbyggede lagringsmedier, anser foreningerne, at regeringen har sendt et signal om, at man ønsker at udfase ordningen. Foreningerne bemærker, at en fornuftig vederlagsordning på udstyr ville skabe rum for visse reguleringer af vederlaget på løse medier.

Efter Dansk Musikerforbund's opfattelse vil den mest stabile og rentable ordning være en ordning, der omfatter lagringsmedier - hardiske, hukommelseskort og løse kopieringsmedier samt bredbåndsforbindelser, der i meget stort omfang understøtter kopieringen. Forbundet anfører, at fordelene ved et meget bredt opkrævningsgrundlag ville være betydelige både for rettighedshaverne og for brugerne, og at vederlagsbetalingen på det enkelte produkt eller transaktion ville blive mindre følelig og dermed mindre konkurrenceforvridende.

KODA, Danske Filminstruktører, Dansk Skuespillerforbund, Dansk Journalistforbund, Dansk Artist Forbund og Film- og TV-Arbejderforeningen mener, at indbyggede lagringsmedier, der er særligt dedikeret til kopiering af ophavsretligt beskyttet materiale, bør inddrages i blankbåndsordningen, idet der ellers reelt bliver tale om en afskaffelse af ordningen. Foreningerne mener, det vil være uproblematisk at afgrænse udstyr, der er særligt dedikeret til kopiering af ophavsretligt beskyttet materiale, i forhold til almindeligt it-udstyr.

Danske Dramatikeres Forbund, LO, Dansk Skuespillerforbund og Dansk Musikforlæggerforening finder det skuffende og beklageligt, at Kulturministeriet ikke ønsker at vederlagsbelægge de indbyggede lagringsmedier. Foreningerne ser lovforslaget som begyndelsen til en nedlæggelse af blankbåndsordningen. Dansk Skuespillerforbund mener, at der er tale om et løftebrud.

Kulturministeriets kommentar:

Som det er anført i afsnit 3.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger, er den teknologiske udvikling i dag på et stade, hvor det i et vist omfang vil være muligt at afgrænse de indbyggede lagringsmedier, der er særligt dedikeret til at kopiere og lagre ophavsretligt beskyttet materiale. Fx er mp3-afspilleren designet til at lagre musik-filer, og den digitale dvd-optager med indbygget harddisk er udviklet til at kopiere og lagre film og andet materiale, der udsendes i tv. Der vil imidlertid formentlig ikke gå ret lang tid, før de særligt dedikerede lagringsmedier udvikles, således at de også kan benyttes mere alment som egentligt it-udstyr. Når det sker, vil det ikke længere være muligt at foretage en skarp afgrænsning af de medier, der er særligt dedikeret til kopiering af ophavsretligt beskyttet materiale, i forhold til almene lagringsmedier.

Hvis en ordning med vederlag på indbyggede lagringsmedier skal kunne fungere på længere sigt vil den således generelt skulle omfatte harddisks, herunder almindelige pc'er. Indførelse af vederlag på pc'er er imidlertid uforeneligt med regeringens it-politik. Kulturministeriet finder på den baggrund ikke grundlag for at indføre vederlag på indbyggede lagringsmedier.

Kulturministeriet har aldrig lovet at indføre vederlag på indbyggede lagringsmedier. Løftet gik på en vurdering af, om der er grundlag for at indføre sådanne vederlag.

Dansk Artist Forbund, Dansk Skuespillerforbund og Dansk Journalistforbund anfører, at det bør præciseres i de almindelige bemærkninger, at 15 EU-lande har vederlag på indbyggede lagringsmedier. De fleste andre rettighedsorganisationer henviser også til, at 15 andre EU-lande har vederlag på indbyggede lagringsmedier.

Kulturministeriets kommentar:

Det fremgår af afsnit 3.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger, at der er vederlag på indbyggede lagringsmedier i en række europæiske lande som fx Sverige og Tyskland, mens fx Holland ikke har vederlag på indbyggede lagringsmedier. Kulturministeriet finder, at beskrivelsen er dækkende.

Dvd-vederlaget (§ 40)

ITEK, BFE, DANSK IT, Forbrugerrådet, Dansk Handel & Service, Prosa og BSA støtter forslaget om at sænke blankbåndsvederlaget på dvd-skiver fra 10,07 til 3,00 kr.

Desuden støtter ITEK, at ændringen træder i kraft allerede dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, og at nedsættelsen evalueres efter en periode.

KODA, IFPI Danmark, Foreningen af danske videogramdistributører, Filmret, Producentforeningen, Film- og TV-Arbejderforeningen, Dansk Journalistforbund, Dansk Artist Forbund, LO, Dansk Musikforlæggerforening, Dansk Skuespillerforbund og Danske Filminstruktører er imod nedsættelsen af dvd-vederlaget. Foreningerne mener, at nedsættelsen vil medføre et øget forbrug af blanke medier og dermed øget kopiering til skade for rettighedshaverne. I øvrigt er det KODA, Dansk Musikforlæggerforening, LO, Dansk Skuespillerforbund og Dansk Artist Forbunds opfattelse, at Skatteministeriets forudsætning om, at vederlagsnedsættelsen vil slå fuldt igennem i detailpriserne, er uholdbar. Ifpi Danmark, Foreningen af danske videogramdistributører, Filmret, Dansk Musikforlæggerforening og Producentforeningen henviser til, at det er den store forskel på forhandleravancerne i Danmark og Tyskland, der medfører grænsehandlen.

IFPI Danmark, Foreningen af danske videogramdistributører, Filmret, Producentforeningen, Dansk Artist Forbund, Dansk Journalistforbund, Dansk Skuespillerforbund og Film- og TV-Arbejderforeningen finder det helt uacceptabelt, at dvd-vederlaget nedsættes til mindre end en tredjedel, uden at dette ledsages af en vederlagsordning for indbyggede lagringsmedier.

Kulturministeriets kommentar:

Det er Kulturministeriets opfattelse, at vederlaget på blanke dvd'er nu står i et sådant misforhold til detailprisen, at det er nødvendigt med en justering i nedadgående retning. Efter skatteministeriets beregninger vil nedsættelsen betyde et øget dansk forbrug på knapt 1 mio. blanke dvd'er, mens grænsehandlen i forhold til Tyskland vil blive mindsket med ca. 2½ mio. blanke dvd'er. Der vil altså primært være tale om en effekt på grænsehandlen til fordel for rettighedshaverne.

Lovforslaget omfattes af regeringens lovovervågningsprogram. Lovovervågningen vil fokusere på, om nedsættelsen af dvd-vederlaget er slået igennem i detailprisen, og om grænsehandlen dermed er mindsket.

For så vidt angår spørgsmålet om vederlag på indbyggede lagringsmedier henvises til afsnittet herom ovenfor.

Dansk Kor Forbund er uforstående overfor, at der ikke har været en drøftelse med de involverede parter inden nedsættelsen af dvd-vederlaget som lovet i finanslovsaftalen for 2006. Film- og TV-Arbejderforeningen finder lovforslagets bemærkning herom misvisende.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriets høring udgør sammen med de indkomne høringssvar den drøftelse, som er forudsat i finanslovsaftalen for 2006. Det er i lovforslagets afsnit 1 præciseret, at aftaleparterne er regeringen og Dansk Folkeparti.

Kompensationsordningen

BFE støtter, at rettighedshaverne kompenseres, hvis dvd-provenuet falder i forhold til 2005-provenuet.

Dansk Artist forbund anfører, at rettighedshaverne bør sikres en kompensation på minimum 100 mio. kr., såfremt der ikke er politisk vilje til at modernisere blankbåndsortningen.

IFPI Danmark, Foreningen af danske videogramdistributører, Filmret og Producentforeningen, Danske Filminstruktører og KODA finder ikke, at en kompensationsordning er den rette vej at gå. Hvis der skal være en kompensationsordning, er det foreningernes opfattelse, at den skal omfatte alle blanke medier, herunder også lydmedier, og at kompensationsniveauet skal være højere.

LO, Dansk Skuespillerforbund og Dansk Journalistforbund anfører, at den foreslåede kompensationsordning er helt utilstrækkelig.

Kulturministeriets kommentar:

Ved denne lovrevision er det billedsiden, dvs. dvd'erne, der er i fokus. Kompensationsordningen er derfor udformet i forhold til disse medier.

Dansk Musikforlæggerforening finder ikke, at sammensætningen af den gruppe, som nedsættes for at følge udviklingen i dvd-provenuet er repræsentativ.

Kulturministeriets kommentar:

Ifølge de almindelige bemærkninger i lovforslagets afsnit 3.3.3. nedsættes en følgegruppe bestående af repræsentanter for rettighedshaverne i form af Copy-Dan, repræsentanter for forbrugerelektronikbranchen i form af BFE, Itek, Dansk Handel og Service og It-brancheforeningen samt Skatteministeriet og Kulturministeri-

et, der skal følge udviklingen på området. Gruppen vil naturligvis blive sammensat således at der er paritet mellem de forskellige interesser. Det vil være Copy-Dan, der afgør, hvem der skal repræsentere foreningen.

Konkurrencestyrelsen bemærker, at Kulturministeriet skal sikre sig, at kompensationsordningen er forenelig med EF-traktatens regler om statsstøtte.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet mener ikke, at kompensationsordningen på nogen måde er i strid med EU-reglerne. Det følger af infoc-direktivet, at medlemsstaterne er forpligtet til at have en kompensationsordning, hvis der er adgang til kopiering til privat brug.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer, at forslaget om at ændre dvd-vederlaget fra 10,07 kr. til 3 kr., kan medføre positive afledte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. CKR ser positivt på, at man vælger at kompensere rettighedshaverne, hvis indtjeningen fra blankbåndsortningen mod forventning skulle falde som følge af nedsættelsen af dvd-vederlaget. Hermed stilles rettighedshaverne som før nedsættelsen af dvd-vederlaget, mens virksomhederne og forbrugerne stilles bedre. Hermed nås en optimal situation.

Vederlag til fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender (§ 67, stk. 2 og § 69, stk. 3)

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer, at forslaget om at fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender bliver berettiget til at få del i de midler, som blankbåndsortningen indbringer, kan medføre positive direkte økonomiske konsekvenser for disse rettighedshavere.

UBOD og Danske Mediers Forum har med tilfredshed konstateret, at Kulturministeriets udkast til lov om ændring af ophavsretsloven indebærer, at §§ 67 og 69 ændres således, at blankmedieordningen også omfatter radio- og fjernsynsforetagenders billedproducent- og signalret.

IFPI Danmark, Foreningen af danske videogramdistributører, Filmret og Producentforeningen er tilfredse med ændringen af § 67, stk. 2, der bevirker, at producenter af billedoptagelser får umiddelbare rettigheder til blankmedievederlaget. Efter foreningernes opfattelse er det ikke naturligt, at radio- og fjernsynsforetagender tillægges en ret til andel i blankmedievederlaget alene på grundlag af signalretten i § 69.

KODA mener ikke, det er en nødvendig følge af infoc-direktivet, at radio- og fjernsynsforetagenders signalret skal være omfattet af blankbåndsortningen. KODA frygter, at radio- og fjernsynsforetagenderne vil kræve en større andel af ordningens provenu. KODA mener derfor, at forslaget skal kombineres med en udvidelse af selve blankbåndsortningen eller af kompensationsordningen.

Kulturministeriets kommentar:

Efter Kulturministeriets opfattelse er det bedst stemmende med infosoc-direktivet, hvis fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender er direkte omfattet af blankbåndsordningen. Som det fremgår af lovforslaget har de nævnte rettighedshavergrupper også hidtil fået del i blankbåndsmidlerne, men kun via deres erhvervede rettigheder. Det er ikke hensigten, at lovændringen skal indebære en beløbsmæssig ændret fordeling af blankbåndsmidlerne mellem de forskellige rettighedshavergrupper.

Dansk Artist Forbund har med tilfredshed konstateret, at der ikke lægges op til en beløbsmæssig ændret fordeling af blankbåndsmidlerne mellem de forskellige rettighedshavergrupper.

Andet

ITEK havde gerne set yderligere nedsættelser af blankbåndsvederlagene. Dansk Handel & Service finder, at vederlaget på dvd'er og cd'er på sigt helt bør fjernes. Prosa mener, at blankbåndsordningen helt bør afskaffes.

Danske Filminstruktører er dybt bekymrede over lovforslaget. Film og TV-Arbejderforeningen anfører, at lovforslaget samlet set ikke tilgodeser rettighedshaverne. Dansk Metal kan ikke acceptere en udhuling af blankbåndsordningen. Dansk Artist Forbund, Dansk Musikerforbund og Dansk Skuespillerforbund finder overordnet, at lovforslaget er skuffende.

KODA og Danske Dramatikeres Forbund finder, at lovforslaget er skadeligt for dansk kulturliv og dermed også for forbrugerne, hvorfor foreningerne håber, at Kulturministeriet vil opgive lovforslaget.

Dansk Artist Forbund, Dansk Skuespillerforbund og Dansk Journalistforbund anfører, at det bør fremgå af bemærkningerne, at formålet med blankbåndsordningen er at kompensere enhver audiovisuel kopiering, herunder kopiering fra internettet.

Kulturministeriets kommentar:

Det følger af ophavsretslovens § 39, stk. 2, at blankbåndsvederlaget skal betales for kopiering af værker, som er udsendt i radio eller fjernsyn, eller som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende. Afsnit 3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget er ændret i overensstemmelse hermed.

IFPI Danmark, Foreningen af danske videogramdistributører, Filmret og Producentforeningen anser det for uhensigtsmæssigt, at blankbåndsordningens vederlagssatser står i selve ophavsretsloven. Foreningerne foretrækker, at en uafhængig instans fastsætter satserne, eller at de som minimum fastsættes i en bekendtgørelse.

Kulturministeriets kommentar:

Kulturministeriet finder det betænkeligt at overlade vederlagsfastsættelsen til et nævn. Sætserne i blankbåndsordningen minder om egentlige afgifter og bør derfor fortsat fastsættes af Folketinget.

IT-politisk forening finder det uacceptabelt, at medier, der ikke bruges til kopiering af beskyttede værker, er pålagt vederlag til rettighedshaverne.

Kulturministeriets kommentar:

De medier, der er omfattet af blankbåndsordningen, bruges fortrinsvist til kopiering af beskyttede værker. For medier, der anvendes til visse andre formål, fx undervisning og kopiering til brug for syns- eller hørehandicappede, findes en undtagelsesmulighed. Kulturministeriet mener ikke, der er grundlag for at gennemføre en ny undtagelsesmulighed for medier, der konkret er anvendt til andet end privat kopiering.

Digital Forbruger Danmark mener, at det ikke i længden giver mening at overføre principperne fra afgift på kasettebånd til en digital verden: De digitale medier har langt flere anvendelsesmuligheder end opbevaring af ophavsretligt beskyttede kopier, og både priser og anvendelsesmuligheder for de digitale medier ændrer sig ustandseligt.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) vurderer ikke, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har på den baggrund foreslået følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslaget økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

”Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Styrelsen vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.”

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen anbefaler, at de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet beskrives under denne overskrift, jf. Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet, punkt 2.3.2, s. 14.

Kulturministeriets kommentar:

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens forslag imødekommes.

Bilag 1

Skrevet med fed: Kommentarer

Andre: Ingen kommentarer

Høringssvar vedrørende ændring af ophavsretsloven (tekniske foranstaltninger og blankbåndsordningen)

1. Kulturministeriets Rektorer	23. januar 2006
2. Indenrigs- og Sundhedsministeriet	24. januar 2006
3. Akademiet for de Tekniske Videnskaber	25. januar 2006
4. ITEK	25. januar 2006
5. Finansrådet	26. januar 2006
6. Integrationsministeriet	26. januar 2006
7. Socialministeriet	30. januar 2006
8. Gramex	31. januar 2006
9. Datatilsynet	1. februar 2006
10. Erhvervs og Selskabsstyrelsen	1. februar 2006
11. Rigsrevisionen	1. februar 2006
12. KL	2. februar 2006
13. Statens Kunstfond	2. februar 2006
14. Danmarks Farmaceutiske Universitet	6. februar 2006
15. UBOD	7. februar 2006
16. Danske Arkitektvirksomheder	8. februar 2006
17. Statsbiblioteket	8. februar 2006
18. Undervisningsministeriet	8. februar 2006
19. Advokatrådet	9. februar 2006
20. BFE	9. februar 2006
21. Biblioteksparaplyen	9. februar 2006
22. Danmarks Forskningsbiblioteksforening	9. februar 2006
23. DANSK IT	9. februar 2006
24. Dansk Kor Forbund	9. februar 2006
25. Danske Dramatikeres Forbund	9. februar 2006
26. Danske Filminstruktører	9. februar 2006
27. Danske Skønlitterære Forfattere	9. februar 2006
28. Handel, Transport og Serviceerhvervene	9. februar 2006
29. Ifpi Danmark, Foreningen af danske videogramdistributører, Filmret og Producentforeningen	9. februar 2006
30. Konkurrencestyrelsen	9. februar 2006
31. Biblioteksstyrelsen	10. februar 2006
32. BSA	10. februar 2006

33. Dansk Artist Forbund	10. februar 2006
34. Dansk Handel og Service	10. februar 2006
35. Dansk Journalistforbund	10. februar 2006
36. Dansk Metal	10. februar 2006
37. Dansk Skuespillerforbund	10. februar 2006
38. Danske Mediers Forum	10. februar 2006
39. Digital Forbruger Danmark	10. februar 2006
40. Domstolsstyrelsen	10. februar 2006
41. Film- og TV-Arbejderforeningen	10. februar 2006
42. Forbrugerrådet	10. februar 2006
43. Horesta	10. februar 2006
44. IT-politisk forening	10. februar 2006
45. Kirkeministeriet	10. februar 2006
46. KODA	10. februar 2006
47. LO	10. februar 2006
48. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	10. februar 2006
49. Prosa	10. februar 2006
50. Rektorkollegiet	10. februar 2006
51. Skatteministeriet	10. februar 2006
52. Videnskabsministeriet	10. februar 2006
53. Dansk Musikerforbund	13. februar 2006
53. Dansk Musikforlæggerforening	13. februar 2006